

maatte forſtaas ſaaledes, at Administrationen ſtaaſt med en vis Frihed lige over for den vedkommende Sygekafſe, ſaaledes, at Bidraget kan tilſtaas, for ſaa vidt der gives ſyldeſtgørende Grund for en ringe Forſinkelse. Det har altid været min Mening, og jeg har viſt udtalt den tidligere, at vel ſkal til den og den Tid Kravene være inde hos Regeringen, men deraf følger dog ikke, at man er affaaſeret fra at tage dem til Følge ogſaa senere, naar der blot er Grunde, hvorfor man er kommen for ſent, og det i det hele taget kan gøres paa paſſende Maade. Vi ville alſaa nok være enige om, at man kan tage Kravene i Betragtning, der komme senere, men man behøver ikke at gøre det. Det er den Betydning, der maa lægges i denne Vending.

§ 17 er der i Landſtinget vedtaget en Vending om at gaa bort fra den faſte Ydelse af 1 Krone, ſom ærede Medlemmer ville erindre, jeg ſtadig har udtalt mig imod, og jeg maa unægtelig anſe det for en ſtor Forbedring, at Lovforſlaget er ført væſentlig tilbage til Regeringsforſlaget med Henſyn til Ydelsen af Pengehjælp, Løgehjælp og Sygehuſhjælp. Endelig er der en Udtalelſe af den ærede Ordſfører, der ikke ſtemmer med den Udtalelſe, ſom blev fremſat af Ordſføreren i Landſtinget, det er angaaende Fortolkningen af Ordet „Sygehjælp“ i 60 Uger. Jeg er enig med den ærede Ordſfører i, at „Sygehjælp“ kan defineres ſaaledes, at man i Parantes ved Siden af „Sygehjælp“ ſætter: „Pengehjælp“, „Løgehjælp“, „Hospitalshjælp“ — med andre Ord: „Sygehjælp“ omfatter al den Hjælp, Kaſſen yder. Den ærede Ordſfører gjorde opmærksom paa, at det var en ſakulativ Beſtemmelse, at det ikke er udelukket at tage anden Beſtemmelse om det Forhold i Vedtægten, og for ſaa vidt er det ganſte ſikkert, at ſtor Fare frembyder vedkommende Forhold ſo ikke og ſtor Interesſe vel heller ikke.

Jeg tror ſom ſagt, at dette Lovforſlag, uagtet de Mangler det har baade i Afſatte og Indhold, og uagtet baade den ene og den anden kun vil være mindre tilfreds med det, vil viſe ſig at være et betydningfuldt Lovforſlag. Det er mig ganſte klart, at det vil være vanſkeligt at gennemføre, og ſelv efter de 3 Maanedes, Ministeren har til at forberede ſig i, inden Loven træder i Kraft og træder ud i Livet, vil Loven dog valde Administrationen Vanſkeligheder, ſkønt denne Friſt ſelvfølgelig vil lette Arbejdet noget. Jeg ſkal i enhver Henſeende ſtille mig ſaa loyalt ſom paa nogen Maade muligt. Jeg tror, at man med god Samvit-

tighed kan ſtemme for Lovforſlaget, fordi derved i Birkeligheden et Spørgſmaal bliver afgjort, ſom har foreligget for Rigsdagen i lang Tid, og fordi man ved tidligere Forhandlinger af dette Spørgſmaal har vaſt Forventninger ude i Befolkningen, ſom jeg for mit Vedkommende meget nødig vilde ſe totalt ſtuffede. Dette Henſyn har ogſaa for mit Vedkommende gjort, at jeg har ment at burde bøje mig for Beſtemmelſer, ſom jeg egentlig ikke er glad ved, og jeg tror, at dette er det rette Standpunkt. Jeg tror, man bør ſtemme for dette Lovforſlag, ikke blot fordi man finder enkelte Punkter deri, ſom man anſer for heldige, men navnlig fordi der herved, tror jeg, i det hele taget er gjort et Fremſkridt i vor ſociale Lovgivning, ſom vil viſe ſig at være meget betydningfuldt, og ſom vil viſe ſig at ſaa meget gode Følger for Samfundet.

Ordſføreren (Bojſen): Det ærede Medlem for Langeland (Brandes) var meget miſfornøjet. Han begyndte nemlig med at ſige, at Erklæringen fra Udvalget over denne Sag var afgiven, inden Lovforſlaget forelaa vedtaget i Landſtinget. Jeg ſkal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det kommer han til at opleve ſaa ofte, og han har oplevet det overfor adskillige andre Lovforſlag i diſe Dage. Vi have ſaaledes f. Eks. haft en Erklæring liggende for os om Svøtten, ſom har haft den ſamme Stæbne, og det vil i det hele ikke kunne undgaa, at i Slutningen af en Rigsdagsſamling bliver Arbejdet ſaa preſſerende, at Erklæringen ville komme til at foreligge paa Tidspunkter, ſom ikke ere ganſte normale. Forøvrigt optaſtede det ærede Medlem det Spørgſmaal, hvem der havde ſejret ved denne Sags Behandling, om det var Folketinget eller Landſtinget, eller om den ene eller den anden Gruppe vilde kunne tilegne ſig en Sejr paa denne Sag. Jeg er ikke ſaa dan overdreven tilbøjelig til overhovedet at anlægge denne Maaleſtof. Jeg tror, at Spørgſmaalet om politiske Sejre mellem Partierne maales ikke overfor en enkelt Genſtand, det vil ſnarere blive bedømt efter Udfaldet af en Rigsdagsſamling, ja maatte en Valgperiode, og jeg henſtiller ganſte rolig til den almindelige Dom, om den Gruppe, det ærede Medlem repræſenterer, kan roſe ſig af Sejr i denne Henſeende. Det er umidlertid ſom ſagt en Maaleſtof, ſom jeg ikke er meget tilbøjelig til at optille. Jeg vil ſnarere ved Spørgſmaalet om, hvem der her har vundet Sejr, ſe hen til ſelve Sygekafſerne, og jeg nærer da ikke fjernſte Tvivl om, at Sygekafſerne, Sygekafſe-inſti-